

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Må jeg derefter sige, at de problemer, som fru Kirsten Jacobsen ridsede op her, og som har ført til, at statsautoriserede revisorer har udgivet en hel bog i år, er jo kun kommet til verden og har kun kunnet blive til lov i kraft af fremskridtspartiets stemmer. Vi har for 1974 det mest komplicerede system af lejeværdiregler, vi på noget tidspunkt har haft. Vi har vedtaget forslag her i tinget om en ændring, der skabte væsentlige forenklinger. Den blev fjernet af den tidligere regering sammen med en række partier her i folketinget, herunder fremskridtspartiet. Jeg var ordfører for mit parti ved den lejlighed og havde lejlighed til at sige til hr. Glistrup, at man samtidig med gennemførelsen af denne lov gennemførte den mest komplicerede lovgivning, der overhovedet på noget tidspunkt var gennemført i det danske folketing. Så disse problemer, som fru Kirsten Jacobsen rigtigt ridsede op, har fremskridtspartiet et ganske stort ansvar for.

Så vil jeg godt lige i forbindelse med dette problem sige — jeg tror, det var hr. Gudme, der nævnte, at reglerne stadig væk vil være lige komplicerede — at det er jo i hvert fald ikke tilfældet. Der sker en ganske væsentlig forenkling for borgerne ved, at man for alle skal tage udgangspunkt i 15. alm. vurdering. Vi har tilbage det problem, som nogle ordførere også var inde på, når der sker ændringer og tilbygninger. Men det er jo åbenbart for alle, at når vi tager udgangspunkt i en vurdering fra 1973, er de problemer, der følger af om- og tilbygninger og omvurderinger osv., meget, meget færre og meget, meget mindre, end når vi opererer med vurderinger, der ligger tilbage i 1963, henholdsvis 1969. Jeg vil derfor fastslå, at forslaget, som det foreligger, betyder en ganske stor forenkling af lejeværdireglerne i forhold til dem, der har været gældende de seneste år og især i 1974.

Jeg vil derefter til hr. Ømann sige, at det jo ikke er en hel særlig ting, at vi nu opererer med at fastlægge lejeværdierne for nogle år. Det gjaldt også i den aftale, vi i sin tid traf med SF, og det, som førte til vedtagelsen af en ligningslov i sommeren 1973; deri var også indeholdt lejeværdierne for nogle år, der var tale om en optrapning af lejeværdiprocenterne. Her vil jeg gerne understre-

ge, at det, der sker med forhøjelsen af ejendomsværdien med 15 pct. i 1975, med 25 pct. i 1976 og med 35 pct. i 1977, jo ikke er udtryk for, at der nødvendigvis nøjagtigt skal være denne ejendomsværdi, denne handelsværdi på dette tidspunkt. Det er jo en måde at regulere lejeværdien på, der er sat ind i stedet for den, som den forrige regering igen, altså den tidligere socialdemokratiske regering, gennemførte, hvor man ændrede procenterne og havde en stigende procent pr. år. Her får man i stedet for en stigende lejeværdi som udgangspunkt for beregningen, og vi har derefter procenterne fastlåst i den periode, denne lov skal være gældende.

Jeg vil godt derudover gøre nogle enkelte bemærkninger til det, der er sagt omkring den betænkning, som foreligger. Jeg vil gerne her sige, at der skal ikke herske tvivl om, hvem der er ansvarlig for det kommissorium, der er givet udvalget. Det er de 6 partier, der indgik en boligaftale. Disse 6 partier udformede kommissoriet i fællesskab. Det er ikke ændret af den tidligere finansminister, da han gav udvalget opgaven, og jeg kan tilføje, at udvalget har holdt sig til det kommissorium; de har på nogle områder givet udtryk for nogle ting og foretaget en vurdering af nogle ting, der ligger ved siden af kommissoriet og det skal de bestemt ikke have utak for, men forslaget, således som det er udarbejdet, er udarbejdet i overensstemmelse med det kommissorium, som de 6 forligspartier gav det.

Jeg vil derefter godt sige, at det er ikke rigtigt, som der står i Berlingske Tidende i dag, at ministeren vil gå sine egne veje. Ministeren ved udmærket, at han skal have et flertal med sig for at kunne gennemføre lovgivningen. Han ved også, at der ligger en aftale mellem 6 partier om at ændre og påbegynde afviklingen af de eksisterende beskatningsregler for ejerboliger pr. 1. januar 1976, og jeg har for nogle dage siden udtalt, at jeg, når partierne havde haft lejlighed til at sætte sig ind i betænkningen, ville indbyde til et møde, hvor vi kunne drøfte, hvilke konklusioner der måtte drages på grundlag af betænkningen. Det løfte, som jeg har givet, og som har været citeret også i dagspressen, har jeg tænkt mig at leve op til, og jeg håber, at de 6 partier vil tage imod en sådan indbydelse en af de nærmeste dage.